Lietas materiāli Nr.142168011

Lietvedības Nr.104AA-0026-14/9

S P R I E D U M S

Rīgā, 2014.gada 3.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Amoliņa

tiesneši I.Logina un J.Stukāns

2013.gada 17.decembrī rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. E/, /personas kods/,** saukšanu pie administratīvās atbildības par Rīgas Domes 2008.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 4.1. apakšpunkta prasību neievērošanu, sakarā ar /pers. E/ iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a :

2011.gada 12.janvārī Rīgas Pašvaldības policijas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.076078 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka 2010.gada 15.novembrī plkst.12.43 sūdzības iesniedzēja, kā zemesgabala /adrese/ (kadastra Nr./numurs/) (turpmāk arī – Zemesgabals) ½ domājamās daļas īpašniece nav nodrošinājusi teritorijas sakopšanu, tā piegružota ar sīkajiem sadzīves atkritumiem (izsmēķi, polietilēna maisiņi, stikla un plastmasas pudeles, kā arī nav savāktas nokritušās koku lapas). Tādējādi sūdzības iesniedzēja pārkāpusi Rīgas domes 2008.gada 8.jūlija Saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" (turpmāk arī – Saistošie noteikumi) 4.1.apakšpunktu.

Izskatot protokolu, Rīgas domes Administratīvās komisijas Pārdaugavas apakškomisija 2011.gada 27.janvārī pieņēma lēmumu Nr.D57 0157-1 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), ar kuru sūdzības iesniedzējai piemērots administratīvais sods – brīdinājums.

Rīgas domes Administratīvā komisija (turpmāk arī – iestāde) ar 2011.gada 1.marta lēmumu Nr.D57 8-47 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

2011.gada 31.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemta /pers. E/ sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedums atstāts negrozīts Rīgas domes Administratīvās komisijas 2011.gada 1.marta lēmums Nr.D57 8-47, bet /pers. E/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzēja /pers. E/ (turpmāk – sūdzības iesniedzēja), iesniedzot apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījumā Nr/numurs/ sūdzības iesniedzējai ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no zemesgabala 2193 kvadrātmetru platībā, kas atrodas /adrese/ b/n, kadastra Nr./numurs/. Uz zemes gabala atrodas pašvaldībai piederošas daudzdzīvokļu mājas daļa, kuru apsaimnieko SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". Zemes gabals vēsturiski ir piederējis sūdzības iesniedzējas vecākiem, viņas mātei īpašuma tiesības uz ½ domājamo

daļu no zemes gabala tikušas atjaunotas zemes reformas ietvaros, savukārt par otru zemesgabala domājamo pusi tikuši saņemti sertifikāti.

Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās" 3.panta otrās daļas 1.punktu, secināms, ka ½ domājamā daļa no zemes gabala pieder pašvaldībai un tā ierakstāma Zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda. Tādējādi gan Rīgas Dome, gan sūdzības iesniedzēja vienādā mērā uzskatāmi par zemes gabala valdītājiem. Pie minētajiem apstākļiem strīds lietā nepastāv.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka līdz ar viņu, tiesību subjekti, kuri atbildīgi par Rīgas Domes 2008.gada 8.jūlija Saistošo noteikumu Nr.125, 4.1. apakšpunktā ietverto prasību izpildi, attiecībā uz konkrētā zemesgabala uzkopšanu ir arī Rīgas Dome un SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". Jau kopš 2009.gada sūdzības iesniedzēja vērsusies dažādās pašvaldības institūcijās, lai panāktu konkrētās zemesgabala lietošanas un apsaimniekošanas kārtības noteikšanu starp kopīpašniekiem. Diemžēl no atbildīgo amatpersonu puses ir saņemtas tikai atrakstīšanās vai arī iesniedzējas vēstules tikušas atstātas bez atbildes.

Kā tas redzams, no 2011.gada 12.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotā fotouzņēmuma, nesakopta ir aptuveni ¼ daļa no visas zemes gabala platības. Pārējo zemes gabala daļu sakopusi ir sūdzības iesniedzēja.

Ievērojot minētos apstākļus pirmās instances tiesas spriedumu nevar atzīt par pareizu un atbilstošu labas pārvaldības principam. Sūdzības iesniedzējas ieskatā, pašvaldībai, kuras rīcībā neapšaubāmi ir daudz lielāki resursi nekā sūdzības iesniedzējai, lai nodrošinātu attiecīgās teritorijas sakopšanu, nebūtu tiesības sodīt sūdzības iesniedzēju par tādu pienākumu nepildīšanu, kura pildīšanā jāņem dalība arī pašai pašvaldībai.

Pirmās instances tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā iesniedzējas iebildumus, ka viņai nevar būt pienākums rūpēties par visa zemes gabala uzturēšanu kārtībā, jo viņai pieder tikai puse no zemesgabala, savukārt strīds ir par to, ka lielākā daļa no zemesgabala uz protokola sastādīšanas dienu bijusi sakopta, lietā nepastāv.

Tādējādi nav pamata secinājumam, ka iesniedzēja būtu izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģijas secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā. Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē dibinātu iemeslu tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedums ir atstājams negrozīts, /pers. E/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti ir tikuši izvērtēti kā iestādes lēmumā, tā arī pirmās instances tiesas spriedumā. Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atzīstot, ka tā pamatojums ir pareizs un pietiekams. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{13}. panta trešās daļas nosacījumiem, izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{21}. panta un 289^{22}. panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka , izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, secināms, ka tie ir identiski tiem, kas bija norādīti pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai par iestādes lēmuma apstrīdēšanu.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{17}. panta otro daļu apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzams rajona tiesas spriedums apgabaltiesā, sastāda atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{1}. panta prasībām un minētā panta pirmās daļas 4. punkta obligāts nosacījums ir norādīt kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā ir tikai formāli norādījusi pārsūdzamā Administratīvās rajona tiesas sprieduma nepareizību, jo identiski uzskaitījusi tos pašus argumentus, kas bija norādīti pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai. krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka tiesības pārsūdzēt rajona tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti rajona tiesā. Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pamatotību.

Krimināllietu tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas un norādījusi savus secinājumus par to pamatotību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas saprātīgas šaubas un Krimināllietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Pārbaudījusi un izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un /pers. E/ apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus kopsakarā, Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, ka /pers. E/ ir zemesgabala ½ domājamās daļas īpašniece un lai arī kopīpašuma sadale reālās daļās nav notikusi no viņas neatkarīgu iemeslu dēļ, šis apstāklis neatbrīvo viņu no tiesību normās noteiktā pienākuma uzturēt savu īpašumu pienācīgā kārtībā.

Izvērtējot piemērotā soda apmēru, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. E/ piemērotais sods ir samērīgs un izvēlēts atbilstoši likuma prasībām.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}, 289.^{21}, 289.^{22}pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, /pers. E/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesneši I.Logina

J.Stukāns